

MEDALLA D'OR PER EN "NISSU"

El dia 23 de desembre l'església d Palol, plena de gom a gom, acollí el cos del nostre Anicet Sala Maurici, en «Nisso», als peus de Sant Sadurní.

D'un silenci que tallava en sorgia una vibrant acció de gràcies. No n'hi havia per a menys. El seu tarannà d'home senzill, noble, acollidor, fidel,... fou un gran regai per les persones que hem tingut la sort de tractar-lo.

Quin record té de la seva infància?

Vivia a can Marcó i anava cada dia a peu a l'escola de Quart. Teníem de mestres els Srs. Parés, Moreno, López... Havíem de parlar en castellà i el «xarrupava» com un castellà que s'esforça a parlar en català. Vaig anar-hi els anys 1931, 1932 i 1933.

Havia fet d'escolà?

Cada dia a les set del matí ajudava missa a mossèn Jaume Moret. El diumenge la teníem a les vuit i a les nou del matí. Fent d'escolà vaig fer-me amic de tots els mossens dels pobles veïns ja que quan hi havia un enterrament venien a peu els rectors de Quart, Llambilles, Palau, Fornells, El Castellar i Sant Mateu.

N'està content d'haver fet de pagès?

N'estic molt content ja que la terra i els animals m'han donat moltes alegries. També haig de dir que el mossèn em volia fer ser capellà. Ja m'hauria agradat però el meu pare no ho volgué perquè havia d'«esgarrapar» tarrossos. Els meus pares, després de tenir quatre nenes, varen anar a l'hospici i adoptaren un nen ja que per una casa de pagès era indispensable. La sorpresa fou que quan els hi varen donar, poc temps

El seu carro al llarg dels anys ha anat deixant «roderes» de simpatia i amistat pels camins i carrers del nostre poble.

Uns dies abans que ens deixés, i a l'Hospital de Santa Caterina, li vaig demanar si li agradaria que li fes una entrevista pel Celrè. Es va treure la gorra com si volgués tenir un darrer gest de respecte pels nostres lectors i mantinguèrem aquesta conversa que segueix.

Quan vivien a can Marcó. 1952

després, va néixer un nen i aquest era jo.

Com va conèixer a la Pepa, la seva dona?

La vaig conèixer anant a fer jornals a Sant Daniel. Ens feiem uns tips de treballar i de patir, tot plegat per a res. A casa teníem 20 bessanes

per collir blat, civada, patates, blat de moro...

Recorda algunes tradicions que ja s'han perdut?

Per quaresma 40 o 50 joves i mainada passàvem casa per casa a cantar els goigs. Sabíem els del Roser, Sant Jaume, Sant Pere i Sant Sa-